

— Nu ska jag bara göra sånt som jag vill!

Något sofflock blir säkert inte aktuellt för **Daga Nilsson-Lundkvist**, som går i pension den 1 april. I trettio år har hon arbetat på Sunlight i Nyköping och det är mycket hon hunnit med under de här åren.

— Sunlight var FÖRETAGET i Nyköping och jag tycker det är tråkigt att de senaste årens täta chefsbyten bland annat gjort företagets profil suddig. Idag vet omgivningen i stan väldigt litet om Sunlight.

Daga vågar sig på att framföra en hel del kritiska synpunkter på sitt företag.

—Men det är klart att jag inte skulle ha stannat så länge på Sunlight om jag inte tyckte att det var ett bra företag att jobba i!

— Och arbetskamraterna, alla de underbara människor jag mött under åren, dem kommer jag att sakna.

Möt Daga — synpunkter, ros och ris och framtidsplanerna hon har.

Nu går Daga i pension

Text och foto: Eva Neveling

Nu går Daga Nilsson-Lundkvist på Sunlight i Nyköping i pension den 1 april efter drygt trettio år.

Daga är en institution i Nyköping. Hon är helt enkelt informationen, och därmed för många ansiktet utåt, vid Nyköpingsfabriken.

Det ska bli skönt att få gå i pension, säger Daga. Jag har så svårt att hinna med allt jag vill göra.

— Och nu har jag arbetat ett helt liv, nu kan det vara på tiden att jag får ägna mig åt sådant som jag väljer själv.

Daga kommer från Finland och en svag brytning kan man fortfarande höra när hon talar.

— Sverige var det förlovade landet för oss finländska ungdomar i slutet av 40-talet och jag kom hit som så många andra för att pröva på något nytt och spännande.

För den 21-åriga Dagas del blev första anhalten en sommarkoloni för barn i Mariestad. Ett par gånger reste Daga tillbaka till Finland för att förnya sitt visum innan hon fick fast jobb i Stockholm och blev kvar.

— Jag jobbade som korrespondent på dagarna och gick på kvällskurser och lärde mig språk på kvällarna.

1954 gifte sig Daga och följde med sin man till Nyköping. Och i den stan fick hon ganska snart klart för sig att det var på Sunlight hon borde söka jobb.

Fint på Sunlight

— Det ansågs fint att jobba på Sunlight, det fick jag veta av en väninna. Där fick man dessutom extrapengar till jul!

Och i november 1955 sökte Sunlight en korrespondent. Det jobbet fick Daga och det dröjde inte länge innan hon var förstärkt för Skrivcentralen.

Och det dröjde inte heller så länge innan hon fick **Georg Boström** som chef.

— Georg var i många avseenden långt före sin tid när det gällde att ha företagskontakter utåt. Extern information skulle vi väl kalla det idag.

Georg Boström organiserade besöksverksamheten på Nyköpingsfabriken redan i början av 60-talet och det var Daga som fick ta hand om den.

— Det var konsumenter och skolklasser och hushållslärare som ville se hur pro-

dukterna tillverkades. De fick också möjlighet att ställa frågor om våra olika produkter.

— Många gånger blev det intensiva duster vid de här fabriksbesöken, som t ex när fosfatdebatten var aktuell.

Minskad besöksverksamhet

Idag finns det nästan ingen besöksverksamhet alls på fabriken i Nyköping och det tycker Daga är beklagligt.

— Sunlight är ett stort företag i Nyköping och jag tycker att det är vår skyldighet att ta emot människor som vill besöka vår fabrik. Jag kan inte riktigt förstå den snäva inställningen till besöksverksamheten och jag tror att de besparingar man gör genom att skära ned på det här området betalar sig dåligt i längden.

— Som mest var vi fem guider som visade runt i fabriken. Idag tar vi möjligen emot en del skolklasser.

På Georg Boströms initiativ startades **Detergenten** 1971 och tidningen gick, då som nu, till alla Sunlight- och Leverindustrianställda, även till dem på Stockholmskontoret.

Roligaste jobbet

— Att göra Detergenten har varit en enormt stimulerande och rolig del av mitt jobb, säger Daga. Jag har fått så mycket respons i mitt jobb och läsarna har alltid kommit med massor av synpunkter.

Något problem att få ihop material för att fylla Detergenten har Daga aldrig haft.

— Tvärtom, ibland har det varit problem att sovra i alla tips vi får in till varje nummer.

— Vi säger heller aldrig nej till att publicera något i Detergenten om vi anser att det är något som engagerar många. Det enda som censureras är personangrepp och svordomar.

Detergenten görs med en mycket blygsam budget. Daga gör allting själv: skriver, fotograferar och gör originalsidorna. Nu-

mera har hon hjälp av **Monica Lundberg** sedan två år tillbaka och Monica blir också den som får fortsätta med informationsjobbet på Sunlight när Daga slutar.

— Om det nu blir någon information kvar överhuvudtaget.

För Daga är orolig för informationens framtid på Sunlight.

— Monica jobbar deltid och ingen förstår hur hon ska hinna med att göra ens hälften av det jobb som vi två gör tillsammans idag.

— Jag tycker nog att man prioriterar interninformation alldeles för lågt från företagsledningens håll. Kanske kan det bero på mig! Men om det gör det så beror det delvis på de snäva ekonomiska ramar jag haft. Initiativförmågan försvinner till slut.

— Idag mäter man allting i kronor och

En ovanligt ung pensionär är Daga Nilsson-Lundkvist som lämnar Sunlight den 1 april och som här har ställt upp för fotografen mitt på bron över Nyköpingsån med Nyköpingshus i bakgrunden.

— Sunlight märks alldeles för litet i Nyköping idag, säger Daga.

ören och det är svårt att visa mätbara resultat av en bra interninformation och goda konsumentkontakter.

Daga anser också att Sunlight ger reklamen så avsevärt mycket högre prioritet än informationsverksamheten. De kompletterar inte varandra på ett balanserat sätt.

Daga har med sina drygt trettio år på Sunlight fått perspektiv på mycket av förändringarna inom företaget.

Suddig profil

— Något mycket påtagligt är Sunlights betydelse i Nyköping. Tidigare var Sunlight

”Visst vågar jag vara kritisk mot Sunlight, men det är ett bra företag att jobba i!”

FÖRETAGET i Nyköping. Idag, med de täta chefsbyten vi haft, vet folk i stan inte riktigt vad som händer på Sunlight. Man blandar ständigt ihop vem som är vd och vem som är fabrikschef.

— Sunlight syns inte i ortens näringsliv och lever inte med i Nyköping som samhälle.

Beklagligt, tycker Daga, som är mycket lojal med sitt företag.

— Sunlights profil i Nyköping är helt enkelt suddig idag jämfört med på 70-talet. Det tycker jag förstås är trist.

Nya Sunlight då?

— Jag är nog fortfarande tveksam, säger Daga. I mitt tycke har det varit för mycket artificiella hjälpmedel och för litet plats för gemenskap mellan människor. Folk har blivit trötta på alla deviser även om de många uppmuntringsgåvorna naturligtvis blivit uppskattade.

— Dessutom, säger Daga, som aldrig drar sig för att säga precis vad hon tycker, upplever vi nog många här i Nyköping att vi är mer Stockholmsstyrda nu än tidigare. Självstyrande har vi i varje fall inte blivit. Även i små enkla detaljer kommer direktiven från Stockholm och man lyssnar inte på röster från dem som jobbar här i Nyköping.

— Men det blir ju automatiskt så, fortsätter Daga, när företaget är delat i två enheter. Det är fortfarande Sunlight i Stockholm och Sunlight i Nyköping. Vi umgås ju aldrig!

— Och så var det väl inte riktigt tänkt med Nya Sunlight.

Georg Boström, legendarisk informationschef i Svenska Unilever, var den som tog initiativ till besöksverksamheten på Sunlight-fabriken. Han startade även Detergenten 1971.

Aktiv pensionär

Daga kommer sannolikt inte att bli en lugn pensionär, lika litet som Åke Nilsson, äkta mannen sedan fem år tillbaka, som gick i pension för ett år sedan.

— Åke och jag har bildat ett handelsbolag där han skall vara konsult på det han kan, dvs transportekonomiska frågor. Själv tänker jag försöka mig på att jobba på samma sätt med interninformation och att skriva, som jag tycker att jag kan efter så många år.

Att Daga går i pension i så unga år som 58 beror på en gammal överenskommelse med företaget. Numera är det inte möjligt att komma överens om en så låg pensionsålder.

Dessutom blir det tid för hobbies som handarbete, läsning, motion, resor och inte minst för det stora vackra gamla huset mitt inne i Nyköping, som Daga och Åke köpte för några år sedan.

— Visst kan jag tyckas litet kritisk när jag talar om Sunlight, säger Daga till sist. Men så måste det vara. Annars skulle jag ljuga.

— Men jag har trivts väldigt bra under alla år, skriv det! Inte skulle jag ha stannat här i trettio år om det inte hade varit ett så bra företag att jobba i.

Vad jag kommer att sakna är alla de underbara människor som jag haft som arbetskamrater i hela fabriken.